

fering kunde gjøres gjældende, og jeg haaber, at den Comitee, som jeg venter derom vil blive nedsat, vil have Opmærksomheden henvendt derpaa, og vil vel vide at skjelne mellem denne Lovs 2 aldeles forskjellige Diemed: det ene Diemed, at gjøre de Forandringer, som ere en nødvendig Følge af Hartkornets Egalisering; det andet, at bevirke en ny Skattnorm — havde jeg nær sagt — men efter hvad den ærede Finantsminister idag har ytret, bør jeg sige, en vis Skattnemhed, en Sammendragning af Skatter, som kun skal have en vis Næmhed tilfølge i Opkrævningen. Jeg skjelner her mellem to Punkter; det ene, hvorvidt nye Skatter skulle kunne opkræves efter samme Skattnorm. Derom antager jeg, at Alle ere enige, at nye Skatter ikke ville blive opkrævede, hvad enten de ligne eller ikke ligne de saa mangehaande ueensartede Skatter, som ere indbefattede under Lovudkastet, — at ingen ny Skat vil blive opkrævet efter denne Lov, undtagen den Skat, som udredes til Rigsdagen til et bestemt Beløb. Men der er et andet Punkt, som staaer i Forbindelse hermed; det er om de Skatter, som hidindtil have havt et verlende Beløb, skulle fremdeles være foranderlige. I saa Tilfælde vilde der fremkomme megen Ubillighed. Den foreslaaede Sammendragning er nemlig en Sammendragning af aldeles ueensartede Skatter, hvoraf nogle faldt paa Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, andre paa Landet og Kjøbstæderne og andre paa Landet alene. Den Retfærdighed, hvis der var en Retfærdighed, som bestaaer ifølge de nu stedfindende Størrelser af disse forskjellige Skatter, denne Retfærdighed vil aldeles gaae overstyr i det Dieblit, der blev rørt ved en af disse Skatter og i det Dieblit, den gik op eller ned. I det Dieblit, Fouragefatten gaaer op til 300,000 Rbd., styrler hele Forholdet overende; thi saa kom Kjøbenhavn og Kjøbstæderne til at deeltage i et langt større Beløb, end der vilde være at udrede, hvis ingen Forandring havde fundet Sted ved Skattefammendragning-

gen. Det er derfor, at det ikke alene er en Skattefammendragning, men en Forandring i flere Skatter, som, hvis de forskjellige Skatter ei bestemmes til et vist fast Beløb, bevirker et aldeles forskjelligt Forhold mellem det, som de forskjellige Skatteydere komme til at bidrage. Og, mine Herrer! her troer jeg, at de stedfundne Discussioner allerede have viist os, hvor vanskeligt det er at røre ved Skatteforspørgsmaalet, hvorledes der paa eengang stiger op en Hær af Betænkkeligheder, en Hær af modsatte Tvivl og modsatte Anskuelser, og det uagtet Spørgsmaalet ikke er mere betydningsfuldt. Jeg troer derfor, at det er uforsigtigt at røre ved dette Spørgsmaal, undtagen naar det er absolut fornødent. Jeg troer, at det er uforsigtigt at røre ved det, navnlig naar det staaer i Forbindelse med saa vigtige Bestemmelser, som dem, der ere nødvendige for at Hartkornets Egalisering kan føres igjennem. Jeg antager saaledes, at man væsentligt vil indskrænke sin Opmærksomhed herpaa. Men forsaavidt man ikke skal gjøre det, og forsaavidt man skal gaae dybere ind paa Loven, saa anseer jeg det for nødvendigt, at der ikke alene ikke blive opkrævede nye Skatter efter denne Lov, men ogsaa, at de Skatter, som opkræves efter denne Lov, blive fastsatte til et vist bestemt Beløb. Selv i dette Tilfælde kan jeg ikke nægte, at der vil være nogen Betænkkelighed tilbage hos mig; thi lader os vel overveie, mine Herrer! at det, som tager sig aller smukkest ud paa Papiret, at det ofte ikke passer til det virkelige Livs Forhold. Lader os huske paa, at med Hensyn til Skatter kan det, som seer indviklet ud, ofte være det, som meest svarer til de sande Forhold. Lader os huske paa, at Statsmaskinen, at den mere ligner et levende Væsens Organisme, end en Maskine, og at Byrderne ofte fordele sig paa en retfærdigere Maade efter Regler, som ere nedarvede til os, end naar man tager arithmetiske Regler som Norm for Skattens Fordeling.